

Jerusalem maineikas alkuperä

Ikuinen Jumala on valinnut Jerusalemin (Luku Yksi)

- Gerald Flurry
- [31.7.2024](#)

Jatkoa: [Miksi sinun tulee tarkata Jerusalemiä](#)

"Jerusalem historia on maailman historia", kuuluu brittiläishistorioitsija Simon Sebag Montefiore'n *Jerusalem*-kirjan valaiseva, kaupungin historiaa käsittelevä alkuksana.

Montefiore kuvaa johdannossaan, kuinka keskeinen asema Jerusalemilla on ihmiskunnan sivilisaation historiassa, erityisesti juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin historiassa sekä teologiassa. Hän osoittaa esimerkkien ja anekdoottien avulla, että Jerusalem on ollut alusta alkaen ihmiskunnan keskipiste.

Sitten Montefiore esittää ratkaisevan kysymyksen: "*Miksi kaikista maailman paikoista juuri Jerusalem?*"

TB_FI

Tämä kysymys on ydintärkeä, jos tahdomme ymmärtää Jerusalemiä. Montefiore kirjoittaa: "Se sijaitsi kaukana Välimeren rannikon kauppateistä; Se oli vähävetinen, kesäauringon paahtama, talvituulten viilentämä, epäsuotuisan rosokallioinen." Näistä haittatekijöistä huolimatta Jerusalemiä muodostui "maapallon keskipiste". Miksi?

Jokainen Raamattuun jopa vähän perehtynyt tietää, että Jerusalem on Raamatun sanoman olennainen keskus; kirjan alusta loppuun saakka. Raamattu ei kuitenkaan kirjaa pelkästään Jerusalemin ja sen ympäristön tapahtumia, vaan vastaa lisäksi essentiaaliseen kysymykseen: Miksi Jerusalem?

Näemme kohta, että löydämme kaupungin innoittavan historian ja profetian Mooseksen ensimmäisestä kirjasta.

Löydämme todisteen, että tämän ainutlaatuisen kaupungin historia sai alkunsa *ennen ihmisen luomista*.

Eedenin puutarha

Ihmiskunnan historia alkaa Eedenin puutarhasta. 1. Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa Jumala uudistaa maapallon ja luo kuudentena päivänä ihmisen. Toisessa luvussa Jumala sijoittaa luomansa ensimmäisen ihmisen loisteliaaseen puutarhaan, joka on pieni itäinen alue paljon laajempaa, Eedeniksi kutsuttua aluetta (jaa 8).

Jumala opettaa puutarhassa Aadamille ja Eevalle henkilökohtaisesti heidän vastavasta ihmispotentiaalistaan. Ihmiskunnan päämääränä on auttaa Jumalaa tekemään koko maailmankaikkeudesta Eedenin puutarha!

Missä Eeden ja Eedenissä oleva puutarha sijaitsivat? Raamattu tarjoaa kiehtovia vihjeitä.

Huomaa 1. Mooseksen kirjan luvun 2 merkittävä maantieteellinen kuvaus. Suuri joki, joka saa alkunsa puutarhan ulkopuolelta, virtaa sen läpi ja jakautuu sieltä neljään haaraan (joe 10). Ensimmäinen haara on Havilan maan läpi virtaava Piison-joki. Toinen haara on Kuusin maan läpi kulkeva Giihon-joki. Kolmas haara on Assurin läpi virtaava Hiddekel-joki. Viimeinen on Sinearin läpi virtaava Euftrat (jakeet 11–14).

Historiantutkija Flavius Josephus valottaa näitä neljää jokea eepissessä teoksessaan *Antiquities of the Jews*. Hän kirjoittaa, että Piison on yhteydessä Ganges-jokeen, Giihon Niiliin ja Hiddekel Tigrisjokeen. Euftrat on säilyttänyt alkuperäisen nimensä nykyaikaan asti.

Kuten kohta näemme, raamatullinen tieto antaa ymmärtää, että Eedenin maa-alue kattoi koko nykyisen Välimeren itäisen rannikkoalueen – yleisen *Jerusalemia ympäröivän alueen*. Siihen saattoi kuulua myös eteläinen Punaisenmeren alue aina *Adenin* satamakaupunkiin ja lahteen asti (joka on perimätiedon mukaan ihmiskunnan historian ikäinen).

On mahdollista, että puutarha, johon Jumala asetti Aadamin ja Eevan, sijaitsi nykyisen Jerusalemin alueella

1. Mooseksen kirjan luku 2 antaa vahvasti ymmärtää, että puutarha sijaitsi lähellä Giihonin lähdeä. Tämä lähde, joka on aikaisempaan verrattuna enää pelkkä puro, saa alkunsa nykyisen Jerusalemin vanhan kaupungin muurien ulkopuolelta.

Raamatun kuvaus antaa mielikuvan siitä, että maapallo oli tuona aikana leuto paratiisi ja että neljä sivujokea olivat leveitä, leppeitä, kohti itäisiä meriä virtaavia jokia. Geologiset vaihtelut, erityisesti raamatullisen vedenpaisumuksen aiheuttamat, muuttivat sittemmin jokien virtausmallin erillisistä vesilähteistä eri suuntiin virtaaviksi.

Joe 10 ilmoittaa, että neljään haaraan jakautunut vesilähde "lähti Eedenistä", mikä osoittaa, että Eedenin puutarha saattoi sijaita maan korkeimmalla kohdalla. Nykyinen Jerusalem ei sijaitse alueen korkeimmalla huipulla. Raamattu paljastaa, että Jeesuksen Kristuksen palatessa suuri maanjäristys kohottaa Jerusalemin korkealle ja avaa elävien vetten virrat (Sak. 14:8–10). Jumalan temppelin kynnyksen alta virtaa suuri joki itään Kuolleeseen mereen (Hes. luku 47). Kun tämä meri täyttyy elävästä vedestä, se valuu yli ryntäiden, purot virtaavat ympäröiville alueille.

Raamattu toistaa, että Jerusalem on Jumalan "pyhä vuori" (Jes. 11:9; Joel 3:17 jne.). Hes. 28:13–14 puhuu täsmälleen samaa kieltä käyttäen Eedenin puutarhasta: "*Eedenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olit... ja asetin sinut pyhälle vuorelle...*" Voisiko kuvaus johtua siitä, että ne ovat yksi ja sama – että Jerusalem ja Eedenin puutarha ovat molemmat Jumalan "pyhä vuori"?

Vaikuttaa loogiselta, että kun Jumalan toimittaessa edellä kuvatun muutoksen, että hän palauttaisi alueen maantieteen ennen ihmistä luomaansa tilaan. Raamatun tulevaisuudesta maalaama kuva saattaa paljastaa meille menneet olosuhteet!

1. Moos. 3:23–24 kertoo, että kun Adam ja Eeva söivät kielletystä puusta, Jumala poisti heidät puutarhasta ja asetti liekehtivää miekkaa kantavan enkelin "Eedenin puutarhan itäpuolelle". Kuvaus osoittaa, että Adam perheineen asettui puutarhan itäpuoliselle alueelle.

Lisätodisteena Joos. 3:16, joka kuvaa, kuinka Israelin kansa astui Jordanin virran yli noin 2500 vuotta myöhemmin Luvattuun maahan, kuinka kansa kulki "Aadamin... sen kaupungin, joka on Saaretanin vieressä" kautta. Kaupunki sijaitsi "Aromeren, Suolameren" alueella, ilmeinen viittaus Kuolleeseen mereen lisävahvistuksena sille, että Adam ja Eeva asettuivat puutarhan itäpuolelle.

Viime aikoina arkeologit ovat esittäneet, että Tall Damiyah (Tell Damiyeh), muinaiset rauniot lähellä Jabbok-jokea, olisi tämä "Aadamin kaupunki". Lähitöllä sijaitsee Damia-silta eli Aadamin silta, Jordanjoen ylittävä muinainen silta. Kaikki mainitut merkit kertovat, että Adam ja Eeva asettuivat asumaan Eedenin puutarhan *itäpuolelle rajoittuvalle* alueelle, jota kutsumme nykyään Jordanin laaksoksi.

Kun otamme huomioon, kuinka tärkeä Jerusalem on Jumalalle ja kuinka keskeinen rooli sillä on Jumalan suunnitelmassa, eikö olisi järkevää, että Jumala aloittaisi ihmiskuntaa varten varaavan suunnitelmansa tähän paikkaan istuttamastaan ihanasta puutarhasta?

Näemme myöhemmin Raamatun tekstistä osoituksen siitä, että Jumalan tätä maa-aluetta varten varaama suunnitelma juontaa juurensa Aadamia ja Eevaa huomattavasti kaukaisempaan muinaisaikaan.

Melkisedek perustaa Jerusalemin

Kun Aadamin poika Kain murhasi veljensä Aabelin, Jumala karkotti hänet äitinsä ja isänsä maasta. "Niin Kain poistui Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, itään päin Eedenistä" (1. Moos. 4:16). Emme tunne Noodin rajoja, mutta jae tekee selväksi, että maa sijaitsi Aadamin ja Eevan Jordanin laakson asuinalueella *idempänä*. "Noodin maa" tarkoittaa "vaelluksen maata", osuva kuvaus Arabian karuista aavikoista.

Joe 17 kertoo, että Kain jälkeläisineen rakensi Noodiin saavuttuaan ensimmäisen kaupunginnimeltä Hanok. Hanok on yhdistetty Eriduun, arkeologiseen alueeseen Etelä-Mesopotamiassa, joka on yksi maailman vanhimmista kaupungeista.

Hanok on yhdistetty myös samalla yleisellä alueella sijaitsevaan Babyloniin. Muinaiset sumerilaiset ja babylonialaiset dokumentit nimittävät Raamatun kanssa yhtäpitävästi Babyloniaa kapinallisen hallituksen ja pakanallisen uskonnon keskuspaikaksi. Esim. 1. Mooseksen kirjan luvut 10 ja 11 kertovat, että arkkikapinoitsija Nimrod, Baabelin tornin rakentanut tyranni, piti päämajansa Babyloniassa. Eikö vaikuta järkevältä, että Nimrod perustaisi päämajansa samalle alueelle – ja ehkä rakentaisi kaupungin uudelleen – alkuperäisen kapinallisen ja tyranni esi-isänsä Kain lailla?

Jumala perusti Kainin jälkeen noin kaksi vuosituhatta myöhemmin valitsemansa kansan Abram-nimisen miehen kautta. 1. Moos. 12:1 kertoo, kuinka Jumala käski Abramia: "Lähde maastasi... siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan." Abram asui Uurin kaupungissa Babyloniassa, samalla alueella kuin Kain ja Nimrod – historiallisten tietojen mukaan pakanuuden täyttämällä alueella. Jumala käski Abramia lähtemään jättämään tämän paikan taakseen – aivan kuten Jumala käskee meitä kaikkia hengellisesti (esim. Ilm. 18:4).

Abram totteli ja "he lähtivät menemään Kanaanin maahan. Ja he tulivat Kanaanin maahan" (1. Moos. 12:5).

Ymmärrä: Kun Abramin matka Uurista Kanaaniin oli käännteinen Kainin matka. Kapinallinen Aadam ja Kain matkasivat loitoten Eedenistä. Kuuliainen ja uskollinen Abram matkasi Babyloniasta länteen, *matkasi takaisin kohti Eedeniä*.

Abramin toteltua Jumalaa ja palattua Kanaanin maahan, Jumala antoi suurenmoisen lupauksen: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan" (jaa 7).

Tämä varsinainen lupaus teki maasta, Kanaanista, "luvatun maan". Tähän varsinaiseen maahan Jumala päätti tuoda myöhemmin patriarkka Aabrahamin jälkeläisistä koostuvan Israelin kansan. Tämä maa on selvästi Jumalalle erityisen tärkeä – todennäköisesti siksi, että Jumala loi siellä ensimmäisen ihmisen – ja koskien sen tulevaa suunnitelmaa!

Jumala teki tämän ylvään lupauksen, ja Abram muutti Kanaaniin noin vuonna 1900 eKr Arkeologiset kaivaukset ja muinaiset kirjoitukset vahvistavat, että Kanaanin maalla sijaitsi jo tuolloin tärkeitä kaupunkeja, mm. Jerusalemi.

1. Moos. luku 14 kuvaa, kuinka Abram kohtaa "Melkisedekin, Saalemin kuninkaan". Kuka oli tämä suuri kuningas? Jakeet 1–17 kuvaavat, kuinka Abram armeijoiheen kohtaa voitokkaasti neljä assyrialaista kuningasta. Jakeet 18–20 kertovat, että voittojen jälkeen "Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä; hän oli Jumalan, Korkeimman, pappi. Ja hän siunasi hänet sanoen: "Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja. Ja hän siunasi hänet sanoen: Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja. Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi. Ja Abram antoi hänelle [Melkisedekille] kymmenykset kaikesta."

Abramin ja Melkisedekin suhde oli selvästi läheinen. Melkisedek oli syvällisen kiintynyt Abramiin, ja tämä suuri patriarkka, jonka Jumala myöhemmin nimesi Aabrahamiksi, *antoi kymmenykset tälle "Saalemin kuninkaalle"!* Melkisedek ei ollut pelkästään kuningas, vaan hän oli myös *"Jumalan, Korkeimman, pappi"*.

Kuka oli tämä Melkisedek?

Muinaiset juutalaisdokumentit, mm. Kuolleenmeren käärojen teksti, osoittavat, että tietyt juutalaiset uskoivat toisella ja ensimmäisellä vuosisadalla eKr., että Melkisedek oli jumalolento. Monet juutalaiset viittasivat häneen samoilla hepreankielisillä termeillä, joilla kuvattiin Jumalaa, ja uskoivat, että hän jonain päivänä sovittaisi, ja myöhemmin tuomitsisi, kansansa.

Tämä varhainen juutalainen uskomus on yhdenmukainen apostoli Paavalin myöhempien kirjoitusten kanssa. Huomaa tarkasti, mitä Paavali innoitettiin kirjaamaan: "Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet; jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on 'vanhurskauden kuningas' ja sen lisäksi vielä 'Saalemin kuningas', se on 'rauhan kuningas'" (Hepr. 7:1–2). Hänen nimensä merkitsee "vanhurskauden kuningas". Kuka hän voi olla? *Ainoastaan Jumala* voi omata moisen arvonimen!

Huomioi vielä lisää Paavalin ratkaisevat paljastukset Melkisedekistä: "Jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua *ei päivien alkua eikä elämän loppua*, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava - hän pysyy pappina ainaisesti. Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisi Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan" (jakeet 3–4).

Tunnista, kuinka suuri Melkisedek oli! Hän ei ollut tavallinen mies! Hän oli kuningas, ja lisäksi myös *pappi*. Hänellä ei ole päivien alkua eikä elämän loppua. Hän on "Jumalan Poikaan verrattava". Kuka voi olla ilman isää, ilman äitiä, ilman elämän alkua ja loppua? Ainoastaan Jumalaa voidaan kuvata tällä tavalla. Eikä kukaan ihminen ole nähnyt koskaan Isää Jumalaa (Joh. 6:46).

Melkisedek ei ollut kukaan muu kuin ikuisesti olemassa oleva Jumalapään jäsen, josta myöhemmin tuli Jeesus Kristus! Joh. 1:1 kuvaa häntä Sanaksi.

Tämä ikuinen Jumalalolento oli "Saalemin kuningas". Saalem oli kaupunki, joka tunnettiin lopulta nimellä *Jeru-salem!* Se sijaitsee varsinaisessa Luvatussa maassa, jonne Jumala saattoi valitsemansa palvelijan Aabrahamin.

Kun Aabraham tapasi Melkisedekin Saalemissa, hän oli kirjaimellisesti takaisin Jumalan luona Eedenin puutarhan sijaintipaikalla.

Jumala valitsi Jerusalemin, ja nämä jakeet osoittavat, että kaupungin perusti epäilemättä se suuri Olento, josta tuli Jumalan Poika. Jerusalemin perustaja oli aivan varmasti itse Jeesus Kristus! Millään muulla kaupungilla ei ole yhtä uskomatonta alkua.

Jumala valitsi aivan alusta alkaen Jerusalemin. "Saalem" käännetään "rauha" ja "täydellisyys". Raamatussa *Saalem* on pääasiallisesti synonyymi termeille *Siion*, *Daavidin kaupunki*, *Jebus*, *Moriaja* ja *Jerusalem*. Esimerkiksi Psalmi 76:2 sanoo: "Saalemissa on hänen majansa, ja hänen asuimuksensa Siionissa". *Jerusalem* tarkoittaa "rauhan kaupunki". Jumala perusti tämän kaupungin rauhassa. Se tarkoittaa, että kaupunki on itsessään profetia tulevasta. Se perustettiin – ikuisesti – *rauhan, ilon* ja *onnen* kaupungiksi!

Ennen maanpäällistä Jerusalemiä oli olemassa "Jerusalem, joka ylhäällä on" – "taivaallinen Jerusalem" (Gal. 4:26; Hepr. 12:22). Jumala perusti tämän maanpäällisen kaupungin osoittaakseen meille tien kohti tuota taivaallista kaupunkia.

Jumala on kääntänyt tänä päivänä selkensä Jerusalemile syntisten ihmisten vuoksi, mikä korjataan lähitulevaisuudessa. Kaupungista tulee jälleen loistokas.

Aabrahamin uhri

Aabraham rakasti ja toivoi perhettä. Vaikka Aabraham kaipasi poikaa, hän ja Saara olivat vuosikymmeniä hedelmättömiä. Jumala lupasi Aabrahamille, että heille syntyisi poika – jonka kautta Jumala täyttäisi lupauksensa ja antaisi Aabrahamille lukemattoman jälkeläismäärän (1. Moos. 15:1–5).

Aabraham odotti luvattua poikaa 25 vuotta. Kun lisäk syntyi, Aabraham oli 100-vuotias. Iäkkäällä miehellä on taipumus palvoa nuorta poikaa.

Jumala antoi Aabrahamille myöhemmin lisäkin kautta hänen elämänsä vaikeimman koettelemuksen – koettelemuksen, jollaista Jumala ei antanut kenellekään toiselle miehelle. Ymmärrä, kuinka syvästi Aabrahamin kuuliaisuutta koeteltiin!

"Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: Aabraham! Hän vastasi: Tässä olen. Ja hän sanoi: Ota lisäk, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja *uhraa hänet siellä polttouhriksi* vuorella, jonka minä sinulle sanon" (1. Moos. 22:1–2).

Järkyttävä haaste kenelle tahansa! Jumalan vaatimus, että Aabraham uhraisi poikansa lisäkin, oli äärimmäinen koettelemus. Aabraham kävi varmasti mielessään raskaan ja tunteita kuohuttavan henkisen taistelun.

Aabraham uhraisi poikansa Moorian maassa, jossa *sijaitsee Jerusalem*.

Jumala uhraisi itse tässä samassa paikassa, noin kaksi tuhatta vuotta myöhemmin, oman rakkaan Poikansa Tämä on suunnaton rinnasteinen kuva.

"Ja kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sille halot, satoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille halkojen päälle. Ja Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseeseen teurastaakseen poikansa" (1. Moos. 22:9–10). Aabraham oli päättänyt mielessään vakaasti uhrata lisäkin; hänen mielessään poika oli jo kuollut.

Miten tämä mies kykeni suorittamaan vaadittavan teon? Aabraham tiedosti, että lisäkistä luopuminen oli *pienstä* verrattuna siihen, mistä Isä luopuisi, kun Kristus ristiinnaulittaisiin! Luku 3 kertoo kohta, että Jumalan lähettäessä Poikansa maapallolle oli mahdollista, että Kristus epäonnistuisi. Jos Kristus olisi tehnyt syntiä, koko ihmistä koskeva suunnitelma olisi epäonnistunut. Jos Kristus olisi epäonnistunut, Isä Jumala olisi jäänyt yksin koko lopuksi iankaikkisuutta.

Aabraham omasi Isä Jumalan näkökulman. Aabraham näki Isän rakkauden ja Kristuksen rakkauden – ja tahtoi olla Isän Jumalan kaltainen!

Tämän seikan vuoksi Aabrahamista tuli fyysisen Israelin kansan isä. Tämän seikan vuoksi Aabrahamista tuli myös uskollisen, hengellisen Israelin isä. Aabraham omasi Isän näkemyksen ja näkökulman – kuvan Jumalan koko perheestä.

Koettelemuksessaan, luopuessaan omasta pojastaan, Aabrahamista tuli Isä Jumalan esikuva Se, että Aabraham ja lisäk olivat *esikuva* Isä Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta, on toinen tärkeä syy, miksi koettelemus tapahtui *samassa paikassa*, missä Jumala uhraisi oman Poikansa: Jerusalemissa.

Ennennäkemätön uskon teko

"Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: Aabraham, Aabraham! Hän vastasi: Tässä olen. Niin hän sanoi: Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkäät Jumalaa, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi" (1. Moos. 22:11–12). Jumala pysäytti Aabrahamin hetken ennen kuin tämä aikoi ottaa lisäkin hengen. Vaikka Jumala ei vaatinut Aabrahamia lopulta tappamaan poikaansa, Aabrahamin mielessä teko oli jo tehty.

Tämän uskon teon jälkeen Jumala tiesi, ettei Aabraham pidättäisi häneltä *mitään*.

Se ei ollut pelkkä kuuliaisuuden teko. Se saattoi olla vertaista vailla oleva uskon teko, ainoastaan Jeesuksen Kristuksen itsensä ylittämä!

Tämä suurenmoinen esimerkki on esimerkki Aabrahamin teoista – teoista, jotka herättävät uskon *eloon!* Jumala tahtoo, että

me katsomme Abrahamin esimerkkiä ja ymmärrämme, kuinka pitkälle tämä oli valmis etenemään kuuliaisuudessaan Jumalalle. Meidän on ponnisteltava kehittääksemme Abrahamin kaltainen usko, mikä on mahdollista Jumalan voimalla.

"Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin toteutui Raamatun sana: Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi" (Jaak. 2:22–23).

Abraham ei ainoastaan uskonut Jumalan olemassaoloon, Jumalan uhritekoon ja pelastavaan työhön – hän *uskoi Jumalaa*". Tässä kohtaa koko ns. kristillinen maailma on petetty. Abraham uskoi Jumalan jokaista sanaa. Hän uskoi Jumalan moniin, kaikkiin lupauksiin. Abraham toimi täsmälleen Jumalan käskemällä tavalla.

Tämä *elävä* usko luettiin Abrahamille vanhurskaudeksi. Vain sama elävä usko tekee meistä Jumalan ystäviä.

Abrahamin halukkuus uhrata lisä on se tärkeä syy, miksi Abraham omaa yhden korkeimmista viroista Jumalan ikuisessa valtakunnassa. Katso, kuinka runsaasti Jumala siunasi Abrahamia hänen uskonsa tähden. Sanoma kuuluu, että kun rakennamme elämässämme tuon tasoisen uskon kuuliaisuuden, Jumala siunaa meitä sen mukaisesti.

Näky uudesta Jerusalemissa

Paavali kirjoittaa Abrahamista seuraavasti: "Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä" (Hepr. 11:8–9).

Abraham uskoi Jumalan lupauksiin, totteli Jumalaa, jätti taakseen isänsä kodin ja asui teltoissa vieraassa maassa. Kuinka Abraham kykeni tähän kaikkeen?

"Sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala" (Jae 10). Jae kuva *auutta Jerusalemia*. Abraham omasi selvästi vision uudesta Jerusalemissa, Ilmestyskirjan luvun 21 kuvaamasta kaupungista.

Abraham tunnetaan uskovien isänä (Room. 4:11,16; Gal. 3:7,9). Abraham on esimerkkinä aitoon uskoon ja aitoon visioon perustuvasta vanhurskaasta kuuliaisuudesta.

Juuri tämä näky teki Abrahamin halukkaaksi uhraamaan poikansa lisäkin! Pohdi Abrahamin hengellistä syvyyttä! Abraham poikineen tiesi, että ruumiimme ovat tilapäisiä – pelkkiä majoja. Abraham odotti innolla Isän Jumalan rakentamaa kaupunkia. Hän kykeni katsomaan ohi kaikkien Jumalan runsaiden fyysisten lupausten ja keskittymään uuden Jerusalemin fantastisiin hengellisiin lupauksiin.

Myös meidän on opittava näkemään Abrahamin tavoin visio uudesta Jerusalemissa. Keskitymme luvussa 7 asiaan syvällisemmin.

Kaupungin historia on monumentaalinen! Kaupungin historian rikkain osa on vielä täyttymättä!

Jumala valmistaa valitsemanansa kansan

Jumala oli luvannut Abrahamille ja tämän jälkeläisille Kanaanin maan (1. Moos. 12:5,7). Annettu lupaus jatkui lisäkin ja sitten Jaakobille. Jaakob siirsi 1600-luvun eKr. tienoilla nälänhädän vuoksi perheensä Egyptiin, jossa hänen poikansa Joosef toimi korkeassa virassa. Jaakob perheineen asutettiin Gooseniin, Egyptin hienoimmalle maa-alueelle. Israelilaiset saivat egyptiläisten suosion ja vaurastuivat.

Joosefin kuoltua Egyptiin nousi uusi kuningas, "joka ei Joosefista mitään tiennyt" (2. Moos. 1:8). Hän huolestui israelilaisten kasvavasta voimasta ja alkoi sitten halveksia israelilaisia. Farao orjuutti israelilaiset heikentääkseen tämän monilukuisen ja rikkaan kansan.

Israelilaiset toimivat useiden sukupolvien ajan egyptiläisten työnjohtajien rasittamina. "Ja Jumala kuuli heidän vaikeromisensa, ja Jumala muisti liittonsa Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin kanssa" (2. Moos. 2:24). Jumala kuuli kansansa tuskaisen huudon, päätti viedä sen pois Egyptistä ja palauttaa sen Abrahamille lupaamaansa maahan – *palauttaa heidät takaisin Jerusalemin alueelle!*

Jumala nosti esiin luonteeltaan Jumalaa pelkäävän ja Jumalan käskyjä noudattavan miehen, Mooseksen. Hän vapautti Mooseksen johdolla israelilaiset Egyptin orjuudesta. Jumala johdatti mahtavien ihmeiden saattamana kansan Punaisen meren läpi Siinainvuorelle, minkä jälkeen Jumala käski Mooseksen esittää kansalle: "Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun. Ja te olette minulle *pappisvaltakunta ja pyhä kansa*" (2. Moos. 19:5–6). Kansasta oli määrä tulla pappisvaltakunta, pyhä kansa! *Jumalan kansakunta!* Tämä suuri liitto sisälsi vision siitä, miten Jumala aikoi toimia uuden liiton kristittyjen kanssa saattaessaan pelastuksen koko ihmiskunnalle! (esim. 1. Piet. 2:5,9).

Siinailla Jumala antoi Israelille vertaansa vailla olevan lahjan: Jumala kirjoitti kansalle ikuisen hengellisen lakinsa (2. Moos. luku 20). Tämä yksityiskohtainen, kodifioitu laki oli olemassa jo ennen ihmisen luomista. Se on *hengellinen* laki, joka tuottaa sitä noudatettaessa huimaavia siunauksia – ja kieltäytyessämme sitä tottelemasta vaatii elämässämme veronsa.

Tämä laki erotti Israelin kaikista maailman kansoista. Tämä sama laki lähtee huomisen maailmassa Jerusalemissa (Jes. 2:2–3).

Jumala antoi Moosekselle lisäksi yksityiskohtaisen suunnitelman ilmestysmajan rakentamiseksi (2. Moos. 25–30). Tämän pyhäkköteltan ydin oli liitonarkki, jota peitti Jumalan omaa valtaistuinta symboloiva armoistuin. Kun israelilaiset rakensivat tämän vaikuttavan siirrettävän telttamajan, Jumala laskeutui alas asuakseen siinä hengessä (2. Moos. 35–40). Jumala tahtoi asua kansansa keskellä! Tämä tabernaakkeli korvattiin myöhemmin Jerusalemin päämajan näyttävällä temppelellä.

Tapa, jolla Jumala perusti Israelin, sisältää valtavan vision! Pohdi tätä ainutlaatuista tapahtumaa! Emme voi verrata sitä minkään toisen maapallon kansakunnan alkuun! Jumalan mielessä oli alusta alkaen selvä, täydellinen pääsuunnitelma!

Israelin kansa oli Siinalla, Punaisenmeren toisella puolella, vain kahden viikon kävelymatkan päässä Luvatussa maassa. Jumala tahtoi täyttää Aabrahamille, lisäkille ja Jaakobille antamansa, tähän tiettyyn maa-alueeseen keskittyvän lupauksen.

Luvatun maan periminen

Jumala toi Israelin Luvatun maan rajalle ja käski Moosesta lähettämään vakoojat katsastamaan heille varattua ihanaa perintöä (4. Moos. luku 13). Kaikki paitsi kaksi vakoojaa esittivät kansalle uskonpuutteisen raportin. Pelon valtaan tullut kansa ei enää luottanut lupaukseen Luvatussa maassa. Jumala kirosi kansan ja epäsi siltä Luvatun maan aikanaan (4. Moos. luku 13). Senaikuinen israelilaissukupolvi vaelsi erämaassa 40 vuotta, kunnes kuoli, koska ei luottanut Jumalaan.

Me olemme astumassa hengelliseen Luvattuun maahan, Jumalan valtakuntaan. Jumala koettelee varmasti uskoamme. Meidän on luotettava siihen, että Jumala johdattaa meidät läpi erämaan, rakennettava uskoamme!

Uskonpuutteinen israelilaissukupolvi kuoli, mutta seuraava sukupolvi astui Luvattuun maahan Joosuan johdolla. Kansa ylitti Jordanjoen korkealla kädellä, kukisti muurien ympäröimän Jerikon kaupungin ja asettui Kanaaniin. Tämä vauras maa, joka virtasi maitoa ja mettä, oli heidän isänsä Aabrahamin maa. Nykyinen runsas arkeologinen todistusaineisto vahvistaa Raamatun kertomuksen Jerikosta, sen ihmeellisen tuhon – todisteen muurin Jumalan toimesta "kukistumisesta" (Joos. 6:5,20).

Kun Joosua ja israelilaiset saapuivat luvattuun maahan, Joosua pystytti ilmestysmajan Gilgaliin. Kansan valloitetun koko maan, hän siirsi sen Siiloon. Arkki oli ilmestysmajassa. Jumala käski koko Israelin kiinnittämään katseensa Siiloon – päämajaan, ilmestysmajaan ja arkkiin. Jumala hallitsee maailmaa tuhatvuotisessa valtakunnassa samalla tavalla: keskittää ihmisen katseen päämajan paikkaan. Israelin kansoja *pitäisi* hallita tämän mallin mukainen hallitus, joka hallitsee hengellistä Israelia, Jumalan seurakuntaa.

Israel palveli koko Joosuan elinajan Jumalaa, se menestyi ja kukoisti.

Tuona aikana Jerusalemin nimi oli *Jebus* (Joos. 18:28; Tuom. 19:10). Se sijaitsi Benjaminin ja Juudan sukukuntien perintöosuuden rajalla, mutta sitä asuttivat jebusilaiset, Haamista Kanaanin kautta polveutuvat kanaanilaiset.

Jumala lupasi ajaa jebusilaiset pois, jos Israel toimisi hänen sotajoukkonaan (2. Moos. 33:1–3; 34:11–15). Jebuksen kaupunki oli vaikuttava linnoitus, niin vaikuttava, että sitä kykenisi puolustamaan jopa sokea ja rampa! Kului monta sukupolvea, ennen kuin israelilaiset valloittivat tämän jyrkästi linnoitetun kaupungin.

Daavid valloittaa Jerusalemin

1. Moos. 49:8 toteaa, että veljet ylistäisivät Juudaa. Jae puhuu ensisijaisesti valtikkalupauksesta ja siitä, että itse Jeesus Kristus polveutuisi Juudan sukukunnasta, mutta lisäksi jae viittaa myös niihin moniin etuihin, joita Juudan sotaisat ominaisuudet antaisivat kansakunnalle. Jae 8 kertoo, että Juudan käsi tulisi olemaan vihollistensa niskassa. Juutalaiset ovat omanneet historiallisesti nousevan sotaisan, kansakunnalle turvallisuutta tuottavan ominaisuuden. 4. Moos. 2:3 mukaan Juudan heimo asetettiin johtamaan kaikkia marsseja erämaassa. Tämä oli suuri kunnia-asema. Kaaleb, Juudan lapsenlapsenlapsi ja yksi alkuperäisestä kahdestatoista vakoojasta, oli taidokas ja voimallinen soturi aina vanhaan ikään asti (Joos. 14:11).

Epäilemättä kaikkien aikojen suurin juutalaissoturi oli leijonan lailla taistellut kuningas Daavid.

Daavid, joka nousi kuninkaaksi n. vuonna 1010 eKr. n. 30-vuotiaana, hallitsi ensimmäiset 7½ vuotta Juudaa n. 20 kilometriä Jerusalemissa lounaaseen Juudan heimolle osoitetulla alueella sijaitsevasta Hebronin kaupungista käsin. Kuningas Daavidin päämääränä oli kuitenkin hallita Jebusta, jonka hän tiedosti Jumalan erityiskaupungiksi; hän tunsu sen kunniakkaan Aabrahamia ja Melkisedekiä koskevan historian. Heti kun Daavid kruunattiin Israelin pohjoisten heimojen kuninkaaksi, ja yhdisti näin kansakunnan, hän ryhtyi valloittamaan Jebusta. Nämä tapahtumat on kirjattu 2. Sam. lukuun 5 ja 1. Aik. lukuun 11.

2. Sam. 5:6 kertoo, kuinka jebusilaiset pilkkasivat Israelin kuningasta herjaten, että jopa sokea ja kuuro kykenisi puolustamaan komeasti linnoitettua kaupunkia. Daavid teki joukoilleen rohkean tarjouksen: "Jokainen, joka surmaa jebusilaisen ja tunkeutuu vesijohdolle asti, hän voittaa ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa (hänen pitää pään ja ylimmäisen oleman Biblia 1776)" (joe 8). Jooab otti haasteen vastaan ja tunkeutui kaupunkiin vedenkeruuseen käytettyjen maanalaisten tunnelien kautta.

"Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan, se on Daavidin kaupungin... Sitten Daavid asettui vuorilinnaan ja kutsui sen Daavidin kaupungiksi. Ja Daavid rakenteli sitä yltympäri, Millosta sisälle päin. Ja Daavid tuli yhä mahtavammaksi, ja Herra, Jumala Sebaot, oli hänen kanssansa" (jakeet 7, 9–10).

Israelin historian kultainen kausi alkoi kuningas Daavidin valloitettua Jerusalemin. Koko kansa yhdistyi lyhyen aikaa jumalaisen kuninkaan alaisuudessa pääkaupunkina Jerusalem!

Jerusalem oli kuningas Daavidin johdolla taas kerran Jumalan maanpäällisen työn keskus! Kaupungin historia on hyvin dokumentoitu kuningas Daavidin ajasta lähtien Raamatun lisäksi maallisessa historiikissa ja arkeologisissa todisteissa.

Hallinto Jerusalemissa käsin

Israelilaiset kadottivat liitonarkin noin 20 vuotta ennen Samuelin nousamista Israelin tuomariksi (1. Sam. 4; 7:2) – mikä oli häpeällisin kuviteltava kohtalo – arkki jäi erääseen rajakaupunkiin koko kuningas Saulin hallituskauden ajaksi (1. Aik. 13:3). Tapaus paljasti, kuinka rappeutunut kansa oli tuona aikana suhteessa Jumalaan.

Kun kuningas Daavid oli tehnyt Jerusalemin pääkaupungikseen, hän päätti sijoittaa arkin takaisin pääkaupunkiin (Ps. 132:1–8). Erinomainen päätös! Daavid ei toiminut kuitenkaan oikealla tavalla. 2. Sam. luku 6 kuvaa seuranneen katastrofin. Daavidin täytyi oppia se tärkeä oppiläksy, että Jumalan ohjeita tulee noudattaa *yksityiskohtaisesti*. Tapauksen kautta Jumala koulutti Daavidin hallitsemaan erinomaisemmin *koko Israelia ikuisesti!*

Daavid katui huolimattomuuttaan ja toi liitonarkin Jerusalemiin valtaisan fanfaarikulkueen säestyksellä, minkä jälkeen hän alkoi pohdiskella pysyvämpää rakennusta arkkia varten.

Daavidin innostava hanke oli rakentaa Jumalalle näyttävä temppele Jerusalemiin. Daavidin rakkaus liikutti Jumalaa. Jumala käski profeetta Naatania antamaan Daavidille seuraavan lupauksen: "Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepäät isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa. Hän on rakentava huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan *hänen valtaistuimensa* ikuisiksi ajoiksi" (2. Sam. 7:12–13). Tässä on *elävän Jumalan* jyrkevä profetia siitä, että Daavidin valtaistuini vakiintuisi ikuisiksi ajoiksi!

Huomaa, että Jumala antoi tämän suurenmoisen lupauksen sen jälkeen, kun Daavid oli tuonut arkin Jerusalemiin ja päättänyt rakentaa arkkia varten mahtavan temppelin Jerusalemiin. Kuningas Daavid ymmärsi, kuinka tärkeä arkki ja Jerusalem olivat Jumalalle – miksi Jumala siunasi Daavidia.

Jumala rakentaa parhaillaan ikuista perhevaltaistuinta, minkä seuraava jae vahvistaa entisestään: "Minä olen hänen isänsä ja hän minun poikani" (jae 14). Tämä on perhevaltaistuin! Tämä on valtaistuin, jonka Isä ja Poika avaavat rakentaakseen Jumalaperheen!

Luuk. 1:30–33 paljastaa, millainen tämä valtaistuin on: Jumala aikoo antaa valtaistuimen Jeesukselle Kristukselle, joka "on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman"! Tämä on *ikuinen lupaus!* Kristus hallitsee tällä valtaistuimella Jerusalemissa käsin ikuisesti! Daavidin valtaistuimen ymmärtäminen avaa ikuisuuden!

Jumala mielistyi Daavidin haluun rakentaa temppele, mutta ei tahtonut Daavidin rakentavan rakennusta, miksi Jumala käski Daavidia suunnittelemaan ja *valmistelemaan* temppelin rakentamisen. Daavid tarttui tilaisuuteen koko sydämellään! Hän "hankki suuret varastot"! (1. Aik. 22:5). Kuinka runsaat? Daavid lahjoitti ja keräsi satatuhatta talenttia kultaa ja miljoona talenttia hopeaa – niin paljon, että useimmat kommentaarit pitivät summia virheenä tai lioitteluna! Niiden lisäksi hän keräsi rajattomat määrät vaskea ja rautaa, hirssiä ja kiviä (jae 14). Kuningas Daavid omisti hallintonsa loppuvuosina energiansa temppelin rakentamisen valmisteluun. Daavid antoi *kaikkensa* Jumalalle! Daavid valmistettiin rakentamaan ikuisesti!

Miksi Daavid halusi rakentaa Jumalan temppelin Jerusalemiin? "Katso, minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan arkki asuu telttakankaan suojassa" (2. Sam. 7:2) Daavidia häiritsi se, että hän itse asui upeassa palatsissa, kun liitonarkki oli telttamajassa. Hän halusi korjata mielestään vääristyneen asianlaidan. Daavid tahtoi rakentaa Jumalalle vaikuttavan – maailmankuulun – temppelin, jotta Jumalan nimi tehtäisiin suureksi ikuisesti!

Daavid tahtoi asettaa Jerusalemin temppelin koko kansan palvonnan keskuksesi miksi hän omistautui kokonaisvaltaisesti rakentamaan Jumalan temppeliä. Koko kansan oli määrä keskittää katseensa temppeliin. Kansakunnan tarkoituksellisen ja työn oli määrä saada alkunsa temppelistä.

Jumala tahtoi, että Daavidin poika Salomo rakentaisi temppelin. Salomon tehtäväksi jäi toteuttaa isänsä laatima suunnitelma! Se on järjestäytyneen Jumalan työn hedelmä.

Daavidin oli opittava elämänsä lopussa vielä toinen tärkeä oppiläksy. 1. Aik. luku 21 kirjaa, että Jumalan ylevistä suunnitelmista Daavidin kautta tietoinen paholainen yllytti Daavidia keskittämään mielensä sotajoukkojensa laskentaan. Jumala vihastui, koska Daavid keskittyi Jumalan sijaan puolustusjoukkojen *lukumäärään*. Jumalan lähettämässä vitsauksessa kuoli 70 000 kansalaista! (2. Sam. 24:15) – hirvittävä rangaistus Daavidin synnistä! Sitten seurasi innostava asia.

Kun kuningas Daavid teki parannuksen, Jumala lähetti profeetta Gaadin kautta hänelle seuraavan viestin: "Mene ja pystytä Herralle alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle" (jae 18). Kun Daavid pyysi ostaa maatilaa, jebusilaismies tahtoi tarjota sen ilmaiseksi kuninkaalleen (jakeet 20–23). Daavid vaati kuitenkin maksaa täyden ostohinnan (jae 24), koska hän tahtoi antaa Jumalalle uhrilahjan, *uhrin*.

Kun kuningas Daavid rakensi tontille alttarin, ja oli toimittanut uhrit, Jumala lakkautti vitsauksen (jae 25).

Tämä uhrialttari oli paikalla, johon Salomo rakensi temppelin. Jumala tarjosi Daavidille erityisen kunnian. Daavidin katumuksen kautta traaginen tapaus kääntyi paljosta kärsimyksestä huolimatta hyväksi.

Kuningas Daavid, Jumalan oman sydämen mukainen mies, tulee *aina liittymään* läheisesti Jumalan temppeliin Jerusalemiin.

Salomon valtakausi

Salomon valtakausi Israelin kuninkaana alkoi ylen mahtavasti (2. Aik. 1:1). Salomo omasi nöyrän asenteen Jumalan edessä, miksi Jumalan oli helppo hänen kauttaan. Kun Jumala tiedusteli uudelta kuninkaalta, mitä hän toivoi kaikkein eniten, Salomo rukoili viisautta ja ymmärtävistä sydäntä – minkä Jumala täytti suuresti, ja lisäsi vielä fyysistä rikkautta (1. Kun. luku 3).

Nykyiset Jumalan filadelfialaiset ovat Jumalan alkioasteisia pappeja; valmistaudumme hallitsemaan pappeina koko maailmaa. Tarvitsemme Jumalan antamaa *viisautta* ja *ymmärrystä*, jotta kykenemme täyttämään meille annetun raskaan vastuun! Rukoile Salomon tavoin hartaasti *viisautta* ja *ymmärrystä*. Tulet tarvitsemaan niitä!

Salomo johtuu heprean rauhaa merkitsevästä sanasta *shalom*. *Salem* ja *Salomo* sanoilla on sama alkujuuri *shalam*, joka tarkoittaa *rauhaa*, *täydellisyyttä*. Salomo oli rauhan mies, jonka hallituskaudella Israel oli rauhaista ja poliittisesti vakaa. Jumala salli Salomon valtakunnan menestyä valtavasti. Väestö moninkertaistui ja Israel nousi huippuunsa! (1. Kun. 4:20).

Salomon aikainen Israelin historian ajanjakso kuvaa pian saapuvaa tuhatvuotista valtakuntaa, jolloin maapalloa hallitsee Jumalan hallitus!

"Ja Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Eufrat-virrasta aina filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. He toivat lahjoja ja palvelivat Salomoa, niin kauan kuin hän eli" (jae 21). Koko maailma alkoi keskittää katseensa Israeliin. Ympäröivät kansat matkasivat Jerusalemiin osoittamaan kunnioitustaan Salomolle ja Israeliille.

Tapaus ennakoi monien profetioiden täyttymistä huomisen maailmassa, jolloin maailman kansat matkaavat Jeesuksen Kristuksen hallitsemaan Jerusalemiin (esim. Jes. 60:3–10; Ilm. 21:24–26).

"Niin että Juuda ja Israel asuivat turvallisesti, itsekukin viinipuunsa ja viikunapuunsa alla, Daanista Beersebaan asti, niin kauan kuin Salomo eli" (1. Kun. 4:25). Israelin senaikainen vauraus ja rauha ennakoivat tilaa, jonka koko maailma kokee tulevassa tuhatvuotisessa valtakunnassa! (Miika 4:4).

Israel koki saavutustensa huipun. Se täytti Jumalan kaikkina aikoina kansalle tarkoittaman tehtävän: Toimia esimerkkikansana kaikille kansoille, kansojen valona!

Suuri osa mainetta perustui Jumalan kuninkaalleen antamaan *ymmärrykseen ja viisauteen* (1. Kun. 4:29–33). "Ja Salomon viisautta tultiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestansa" (jae 34). Ihmiset saapuivat kaikkialta Jerusalemiin kuulemaan opetusta! Salomo jakoi mielellään Jumalan tarkoittamalla tavalla Jumalalta saamaansa opetusta. Hengellisen Israelin tarkoitus on sama: tehtävämme on kouluttaa maailmaa! Jumala on ylin Kouluttaja.

Kun Kristus palaa, saapuu aika, jolloin "kaikki jälleen kohdallensa asetetaan" (Apt. 3:19–21) – vallankumouksellinen oikean tietämyksen aika! Tuona aikana ihmiset kaikkialta maapallolta "lähtevät liikkeelle sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemissa Herran sana" (Jes. 2:3).

Se, mitä maailma koki Salomon aikana, oli vain pientä esimakua edessä olevasta, suurenmoisesta tulevaisuudesta!

Tempppelin rakentaminen

Jerusalemin fyysisen temppelin historia opettaa meille monia asioita. Fyysinen temppeli sisältää profetian hengellisestä temppelistä. Voimme oppia Herbert W. Armstrongista, miehestä, jonka kautta Jumala johdatti hengellistä Israelia ja rakennutti uuden fyysisen Jumalan temppelin Pasadenaan, Kaliforniaan. Nämä oppiläksyt opettavat, kuinka rakentaa Jumalalle.

Salomo rakennutti 200 000 työläisen voimalla kaikkien aikojen mahtavimman maanpäällisen rakennuksen. Hän palkkasi planeetan ammattitaitoisimmat työntekijät. Isä ja Kristus johtavat nykyään monien miljoonien ammattitaitoista enkeliarmeijaa, joka auttaa rakentamaan Jumalan hengellistä temppeliä, Jumalan seurakuntaa.

Jumala sanoi Salomosta: "Hänen on rakentava temppelin *minun nimelleni* ..." (1. Aik. 22:10). Rakennushankkeemme ei ole meille itsellemme vaan elävälle Jumalalle! Se on mahtava visio Jumalan nykyisten omien mielessä pidettäväksi! Jumalan valitut ovat Jumalan hengellinen temppeli, josta löydämme tänään Jumalan totuuden ja työn.

Salomon temppelin jokainen kivi oli valmiiksi hakattu. Yhdenkään vasaran, kirveen eikä rautatyökalan ääni ei kuulunut rakennustyömaalla temppeliä rakennettaessa (1. Kun. 6:7). Kuvaus on suuri opetus ja voimallinen profetia siitä, miten *hengellistä temppeliä* rakennetaan tänä päivänä. Jumala muokkaa tänään yksittäisiä hengellisiä kiviä – tulevia kuninkaita ja pappeja. Tänä päivänä Jumalan "pyhä temppeli" "liittyy yhteen" Jumalan kautta apostolien ja profeettojen – Jumalan

hallituksen – kautta (Ef. 2:19–22). Meidän jokaisen on alistuttava Jumalan mitattavaksi ja muokattavaksi, jos tahdomme olla osa Jumalan hengellistä temppeleä.

Koska Jumalan työ on hengellinen, maailma ei ole siitä tietoinen. Jumala vie kohta kaikki valmiiksi muokkaamansa "kivet" Jerusalemiin koko maapalloa hallitsemaan! Kun Kristus palaa, temppele odottaa valmiina! Maailma järkyttyy, kun se näkee hengellisen kansakunnan eli temppelein, joka näyttää olevan rakennetun yhdellä haavaa, päivässä! (Jes. 66:8). Jumalan temppelein rakentamissuunnitelma on ylen mahtava.

Salomo saattoi valmistuneeseen temppeleihin liitonarkin ennennäkemättömän loistokkain seremoniallisiin menoihin, mm. mahtavassa orkesterissa 120 pappia puhalsi pasuunoihin! (2. Aik. 5:12). Jumala mieltä näkemäänsä ja "pilvi täytti huoneen, Herran temppelein... sillä Herran kirkkaus täytti Jumalan temppelein" (jakeet 13–14). Kunniamenojen jälkeen kuningas Salomo nousi puhumaan: "Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä. Mutta minä olen rakentanut huoneen sinulle asunnoksi, asuinsijan, asuaksesi siinä iäti" (2. Aik. 6:1–2).

Salomo muistutti kansaa Jumalan hänen isälleen Daavidille lausumasta: "Siitä päivästä saakka, jona minä vein kansani Egyptistä, en minä ole mistään Israelin sukukunnasta valinnut yhtään kaupunkia, että siihen rakennettaisiin temppele, missä minun nimeni asuisi, enkä myöskään ole valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhtinaana. Mutta Jerusalemin minä olen valinnut nimeni asuinsijaksi, ja Daavidin minä olen valinnut vallitsemaan kansaani Israelia" (jakeet 5–6).

Jumala valitsi kaikista maailman kaupungeista Jerusalemin! Jumala asetti kaupunkiin vanhurskaan kuninkaan hallitsemaan. Jumala tarjosi koko maailmalle kuvan, mitä tästä maineikkaasta kaupungista käsin tapahtuu vain lyhyen ajan kuluttua!

Kuningas Salomon julistus kansalleen, että Jumala oli valinnut Jerusalemin, oli viittaus menneeseen, nykyiseen sekä tulevaan! Kuningas Salomon tiedossa oli epäilemättä Aabrahamin ja Melkisedekin aikainen Jerusalemin historia. Hän saattoi myös tietää, että Jerusalem sijaitsi Eedenin puutarhan alueella.

Salomo toisti Jumalan Daavidin kanssa solmiman liiton ja julisti: "Niin toteutukoon nyt, Herra, Israelin Jumala, sinun sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille. Mutta asuuko todella Jumala maan päällä ihmisten seassa? Katso, taivasiin ja taivasten taivasiin sinä et mahdu; kuinka sitten tähän temppeleihin, jonka minä olen rakentanut!" (jakeet 17–18). Askarruttava kysymys! Asuuko Jumala todella ihmisten kanssa maan päällä? Hämmästyttävä vastaus kuuluu: Kyllä, ehdottoman varmasti!

Kun tutkimme Raamattua, ml. Sananlaskut ja Saarnaajan kirjan, käy selväksi, että kuningas Salomo – aivan kuin isänsä Daavid ja paljon häntä ennen Abraham ja kaikki juutalaiset profeetat – ymmärsi Jumalan Jerusalemia koskevan tulevan suunnitelman. Salomo ymmärsi, että hänen Jumalalleen rakentamansa temppele oli pelkästään esikuva *tulevasta* temppeleistä, Kristuksen palatessa pystytettävästä kolmannesta temppeleistä.

Ensimmäisen ja toisen temppelein tavoin myös kolmas temppele rakennetaan Jerusalemiin. Profeetat, kuten Jesaja, Jeremia ja Hesekiel, kuvaavat asiaa selvästi.

Salomon temppele vangitsi koko Israelin ja jopa koko maailman mielikuvan! 1. Kun. luku 10 kuvaa Saban kuningattaren reaktion, kun tämä saapui Jerusalemiin ja näki temppelein sekä kaikki sen toimet. Kuningatar ylisti Salomoa: "Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka sinuun on niin mielistynyt, että on asettanut sinut Israelin valtaistuimelle..." (jake 9). Tämä on kuvaus mahtavan maailman päämajan vaikutuksesta kaikkiin maapallon ihmisiin, kun Kristus hallitsee päämajasta käsin!

Temppelein perustaminen on suora viittaus Ilm. 21:3 profetiaan: "Katso, *Jumalan maa ihmisten keskellä!* Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa."

Kohta koittaa päivä, jona Jumala ei asu enää pelkästään Hengessä muutamassa Hengen siittämässä yksilössä maailmassa, joka on Jumalalle vihamielinen. Koittaa päivä, jona Isä Jumala *siirtää päämajansa Jerusalemin maa-alueelle* – kaiken hallinnon – ja asuu ihmisten keskuudessa maan päällä!

Salomon temppele kuvaa tätä varsinaista tulevaisuutta!

Monella tapaa kuvaus on ehkä vahvin todiste siitä, että nykyinen Jerusalem sijaitsee maa-alueella, joka oli osa Eedenin puutarhaa. Jumala tekee kaiken tarkoituksenmukaisesti, loogisesti ja suunnitelmansa mukaisesti. Jumala suunnittelee huolellisesti ja toteuttaa suunnitelmansa täydellisesti. On täysin järkeenkäypää, että Messias perustaa palatessaan päämajan, kolmannen temppelein, täsmälleen paikkaan, jossa hän työskenteli ihmisten kanssa jo aivan alussa!

Jatkuu: [Jerusalem kukistuu ja nousee jälleen](#)